

Uitvaart medebroeder Jan Vijverberg o.p.

door Martin Vijverberg o.p.

Verkondiging (lezingen: Filippenzen 4,4-8; Matteus 10, 5-13)

Vandaag nemen we afscheid van een medebroeder, die evenals velen vòòr hem, zich gezonden wist om het Rijk der Hemelen te verkondigen niet op zijn geboortegrond, maar in de Nederlandse Antillen en Aruba. 35 jaar heeft Jan Vijverberg daar gewerkt, afwisselend op Curaçao en Aruba. Volgens getuigen deed hij dat met grote inzet; volgens buitenstaanders leek dat een eenzaam bestaan, maar volgens insiders hadden de pastores meer contact en werkoverleg met elkaar dan pastores in Nederland.

Zijn werkzaamheden brachten hem in contact met alle leeftijdsgroepen, waaronder ook de schooljeugd van de ambachtsschool. Verder was hij betrokken bij het zeemanspastoraat en bij de Raad van Kerken.

Toen hij na 35 jaar terugkeerde naar Nederland, was dat niet omdat hij zich niet langer in staat achtte te werken, maar omdat hij wilde voorkomen dat hem na terugkeer niet veel anders zou overblijven dan opname in een verzorgingshuis. Zijn woning vond hij in de gemeenschap van Blijdorp, die na korte tijd zou fuseren met die van het Steiger en zich definitief in dat huis zou vestigen.

Jan vond een nieuw werkterrein binnen de Antilliaans-Arubaanse gemeenschap in Amsterdam, tot 2012.

In die jaren, maar ook daarna heeft Jan zijn werkzaamheden uitgebreid. Samen met de gemeenschap stelde hij zich beschikbaar voor het voorgaan in de eucharistie binnen het schipperscentrum in Rotterdam, dat geleid werd met behulp van de zusters van liefde; Jan bleef dit doen, ook na zijn verhuizing naar Voorschoten; het schipperscentrum zelf werd gesloten, maar de schippers en hun gezinnen kwamen voor de viering samen in huize St. Antonius, waar Jan regelmatig voorging.

Andere werkzaamheden waartoe Jan zich geroepen voelde waren regelmatige vieringen in een verzorgingshuis in Schiedam en in het Huis van Bewaring in Hoogvliet, waar een lid van de DLN (Dominicaanse Lekengemeenschap Nederland) pastor was. Ook werd hij een vaste voorganger op de tweede zondag van de maand bij de zusters van Voorschoten.

De Dominicaanse familie in de Randstad organiseerde ook diverse werkzaamheden, o.a. leesgroepen rond interessante lectuur. Jan hielp bij het opzetten van zo'n groep en had daarbij zijn eigen inbreng. Ook was hij actief in het jaar waarin het 800 jaar bestaan van de Dominicanenorde werd gevierd. Zijn activiteit richtte zich op de Martelaren van Gorkum, met name op een van hen, de dominicaan Johannes van Keulen.

Het heeft u misschien op het eerste gehoor verbaasd dat de eerste lezing uit de brief van Paulus aan de Filippenzen begon met de oproep 'Verheugt u in de Heer te allen tijde. Nog eens: verheugt u!!' De reden waarom Paulus zijn gehoor daartoe uitnodigt, geeft Paulus in dezelfde brief aan als hij schrijft: 'Maar ons vaderland is in de hemel en uit de hemel verwachten wij onze verlosser, de Heer Jezus Christus. Hij zal ons armzalig lichaam herscheppen en het gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam...' Voor Paulus is dit alle reden tot vreugde, en die vreugde leidt tot vriendelijkheid en onbezorgdheid.

Het is me opgevallen in de contacten met medebroeders, met leden van de dominicaanse familie, met familie van Jan, vrienden en bekenden, dat zij zich met name de hartelijkheid en liefde van Jan herinneren, maar sommigen, onder wie ikzelf en familieleden, kenden ook zijn onverzettelijkheid. Jan liet zich niet gemakkelijk van zijn stuk brengen; zijn eenmaal verworven inzicht liet hij niet los; met name betrof dat zijn kennis van het Nieuwe Testament; vooral van het evangelie volgens Marcus. Maar door zijn hartelijkheid en openheid was het toch vooral zijn innemende persoonlijkheid die aansprak. Hij trad de ander ruimhartig tegemoet, zodat die zich erkend voelde en zich van zijn of haar beste kanten liet zien.

Moge Jan nu ten volle leven in de liefde, de vrede en de vreugde van onze Heer Jezus Christus en een voorspreker zijn voor hen met wie hij hier van harte zijn leven en liefde deelde.